

CENNIK SKUPU MLEKA

1. Cena 1 litra mleka pełnego klasy B o zawartości 3,5% tłuszczu:
  - w okresie zimowym (1 XI — 31 V) wynosi 18,00 zł,
  - w okresie letnim (1 VI — 31 X) wynosi 14,85 zł.
2. Za wzrost zawartości tłuszczu w mleku pełnym powyżej 3,5% stosuje się dopłatę za każdą 0,1% w wysokości:
  - w okresie zimowym — 0,50 zł,
  - w okresie letnim — 0,41 zł.
3. Za zmniejszenie zawartości tłuszczu w mleku pełnym poniżej 3,5% obniża się cenę za każdą 0,1%:
  - w okresie zimowym — o 0,50 zł,
  - w okresie letnim — o 0,41 zł.
4. Cena skupu 1 litra mleka pełnego, zaliczonego do klasy A, jest wyższa od ceny mleka klasy B o 2 zł.
5. Przy skupie mleka nie odpowiadającego wymaganiom klas A i B stosuje się cenę mleka klasy B z potrąceniem w wysokości 2 zł za 1 litr.

40

UCHWAŁA Nr 39 RADY MINISTRÓW

z dnia 11 lutego 1982 r.

zmieniająca uchwałę w sprawie zasad działalności przedsiębiorstw państwowych w 1982 r.

Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. W uchwale nr 243 Rady Ministrów z dnia 30 listopada 1981 r. w sprawie zasad działalności przedsiębiorstw państwowych w 1982 r. (Monitor Polski Nr 32, poz. 287) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 6 ust. 2 pkt 3:

a) lit. b) otrzymuje brzmienie:

„b) żywiec wołowy, cielęcy i wieprzowy oraz kurczęta”,

b) lit. c) otrzymuje brzmienie:

c) mleko i wełna”;

2) w § 82 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) uchwały nr 114 Rady Ministrów z dnia 17 czerwca 1981 r. w sprawie systemu ekonomiczno-finansowego państwowych przedsiębiorstw gospodarki rolnej, państwowych gospodarstw rolnych oraz niektórych zjednoczeń resortu rolnictwa (Monitor Polski Nr 16, poz. 126), z tym że do tych przedsiębiorstw w zakresie finansowania inwestycji socjalnych stosuje się przepisy § 45 ust. 1 i 3 oraz § 46 ust. 1 i 3 niniejszej uchwały.”

§ 2. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: gen. armii W. Jatuzełski

41

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 9 lutego 1982 r.

w sprawie ulg podatkowych dla rzemieślników zatrudniających pracowników w celu nauki zawodu.

Na podstawie art. 8 ust. 1 ustawy z dnia 19 grudnia 1980 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. Nr 27, poz. 111) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Rzemieślnikom zatrudniającym pracowników w celu nauki zawodu przysługuje z tytułu wykształcenia pracownika na czeladnika ulga podatkowa w wysokości i na warunkach określonych w zarządzeniu.

2. Ulga podatkowa nie przysługuje rzemieślnikom za wykształcenie pracownika będącego już czeladnikiem lub wykwalifikowanym pracownikiem w innym zawodzie rzemieślniczym.

§ 2. Wysokość ulgi podatkowej zależy od okresu szkolenia pracownika wynikającego z umowy o pracę w celu nauki zawodu i wynosi:

1) 20.000 zł — przy okresie szkolenia przez 24 miesiące,

2) 25.000 zł — przy okresie szkolenia ponad 24 miesiące.

§ 3. 1. Rzemieślnikowi przysługuje ulga podatkowa, jeżeli zatrudniał pracownika w celu nauki zawodu przez cały okres nauki zawodu.

2. Jeżeli umowa o pracę w celu nauki zawodu została przedwcześnie rozwiązana z przyczyn niezależnych od rzemieślnika i pracownik został skierowany przez cech na dokończenie nauki zawodu w innym rzemieślniczym zakładzie pracy, to przysługująca z tytułu wykształcenia ulga podatkowa dzieli się między obojga rzemieślników proporcjonalnie do liczby miesięcy prowadzonego przez nich szkolenia. Jeżeli jednak rozwiązanie umowy nastąpiło z winy szkolącego rzemieślnika, ulga podatkowa przysługuje w wysokości proporcjonalnej do okresu szkolenia tylko temu rzemieślnikowi, u którego pracownik ukończył naukę zawodu.

§ 4. Ulgę podatkową potrąca się od kwoty podatków obrotowego i dochodowego albo opłaty skarbowej z ty-

tułu wykonywania rzemiosła, należnych za okres od miesiąca następującego po miesiącu, w którym została wydana decyzja o przyznaniu ulgi.

§ 5. 1. Wniosek o przyznanie ulgi rzemieślnik powinien złożyć do organu podatkowego, właściwego w sprawach podatków obrotowego i dochodowego lub opłaty skarbowej z tytułu wykonywania rzemiosła, należnych od osób fizycznych i osób prawnych nie będących jednostkami gospodarki uspołecznionej, w terminie jednego miesiąca od daty złożenia przez pracownika egzaminu czeladniczego. Do wniosku należy dołączyć dokument wystawiony przez izbę rzemieślniczą, stwierdzający, że rzemieślnik ubiegający się o ulgę szkolił pracownika przez okres przewidziany w umowie o pracę w celu nauki zawodu lub że zachodzą wypadki, o których mowa w § 3,

ust. 2, oraz stwierdzający datę złożenia przez pracownika egzaminu czeladniczego z wynikiem pozytywnym.

2. Ulgę podatkową przyznaje się rzemieślnikom za wyszkolenie tych pracowników, którzy złożyli egzamin czeladniczy po dniu 1 stycznia 1982 r.

§ 6. Traci moc zarządzenie Ministra Finansów z dnia 15 kwietnia 1975 r. w sprawie ulg podatkowych dla rzemieślników zatrudniających pracowników w celu nauki zawodu (Monitor Polski z 1975 r. Nr 13, poz. 76 i z 1977 r. Nr 7, poz. 48).

§ 7. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Finansów: w z. W. Bień

42

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 10 lutego 1982 r.

w sprawie szczegółowych zasad obliczania, terminów i trybu płatności podatków oraz terminów i trybu przekazywania do budżetu zysku nieprawidłowego przez przedsiębiorstwa państwowe w 1982 r.

Na podstawie § 13 ust. 8 i § 56 ust. 1 uchwały nr 243 Rady Ministrów z dnia 30 listopada 1981 r. w sprawie zasad działalności przedsiębiorstw państwowych w 1982 r. (Monitor Polski Nr 32, poz. 287) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ilekroć w zarządzeniu jest mowa o:

- 1) „uchwale” — rozumie się przez to uchwałę nr 243 Rady Ministrów z dnia 30 listopada 1981 r. w sprawie zasad działalności przedsiębiorstw państwowych w 1982 r. (Monitor Polski Nr 32, poz. 287),
- 2) „jednostce gospodarczej” — rozumie się przez to przedsiębiorstwo państwowe, którego dotyczy uchwała, a w zakresie określonym w § 52 ust. 3 uchwały również zakład przedsiębiorstwa sporządzający bilans.

§ 2. 1. Zarządzenie stosuje się do podatków wymienionych w § 52 ust. 1 uchwały oraz do rozliczeń zysku nieprawidłowego, o którym mowa w § 13 uchwały.

2. Zasady obliczania oraz terminy i tryb płatności podatku od nieruchomości regulują odrębne przepisy.

§ 3. 1. Jednostki gospodarcze są obowiązane do obliczania i terminowego wpłacania należnego podatku bez wezwania organu podatkowego.

2. Urządzenia ewidencji księgowej jednostki gospodarczej powinny zawierać dane potrzebne do ustalenia przedmiotu i podstawy opodatkowania, wysokości należnego podatku oraz uiszczonych z tego tytułu kwot.

§ 4. 1. Jednostki gospodarcze, z wyjątkiem wymienionych w ust. 2 i 3 oraz w § 5 i 6, uiszczają podatek obrotowy od obrotów osiągniętych w danym miesiącu w terminie do dnia 20 następnego miesiąca.

2. Jeżeli podatek za dany miesiąc przekroczy 500 tysięcy złotych, jednostka gospodarcza, począwszy od miesiąca następującego po miesiącu sprawozdawczym do końca roku podatkowego, uiszcza podatek za okresy dekadowe w terminie 13 dni po upływie dekady; okres od 21 dnia miesiąca do końca miesiąca liczy się za pełną dekadę.

3. Przepis ust. 2 dotyczy również jednostek gospo-

darczych, których wpłaty za listopad 1981 r. przekroczyły 500 tysięcy złotych.

4. Organ podatkowy może:

- 1) przedłużyć do 5 dni terminy płatności podatku obrotowego, o których mowa w ust. 1 i 2, jeżeli będzie to uzasadnione kształtowaniem się przeciętnego cyklu rozliczeń z tytułu sprzedaży (dostawy) towarów,
- 2) na wniosek podatnika wyrazić zgodę na zaliczkowe uiszczanie podatku, o którym mowa w ust. 2; wysokość zaliczek określa organ podatkowy.

§ 5. 1. Podatek obrotowy od jednostek gospodarczych przemysłu tytoniowego, przemysłu spirytusowego i przemysłu piwowarskiego oraz od jednostek gospodarczych handlu zagranicznego jest uiszczany w drodze potrącenia go przez bank przy wpływie należności za sprzedane produkty na rachunek jednostki gospodarczej.

2. Jednostki gospodarcze, o których mowa w ust. 1, obowiązane są na kopii faktury oraz na wszystkich egzemplarzach żądania zapłaty przesłanych do banku podać kwotę podatku obrotowego obliczonego od obrotów objętych fakturą. Jeżeli żądanie zapłaty sprzeczne jest łącznie dla kilku faktur, kwota należnego podatku obrotowego powinna być obliczona oddzielnie na każdej kopii faktury, natomiast na żądaniu zapłaty podatek obrotowy powinien być podany w łącznej kwocie.

3. Organ podatkowy, na wniosek jednostki gospodarczej, może wyrazić zgodę na:

- 1) zaliczkowe uiszczanie — w ciągu miesiąca — podatku obrotowego z zastosowaniem średniej stawki podatkowej,
- 2) łączne obliczenie podatku obrotowego dotyczącego faktur wystawionych w danym dniu,
- 3) uiszczanie podatku obrotowego przez jednostki gospodarcze handlu zagranicznego według zasad określonych w § 4.

4. Jeżeli na skutek odmowy akceptu przez odbiorcę produktu lub z innych przyczyn niezależnych od jednostki gospodarczej podatek obrotowy nie został uiszczony w